

rult ehhez hozzá. Ugy tudja, hogy a többség részéről fog ilyen határozati javaslat benyújtani s már most kijelenti arra vonatkozó készségét, hogy ezt a határozati javaslatot elfogadja. (Élénk helyeslés.)

(Kossuthék és Justhék.)

Gyórfy Gyula Désy Zoltán előbbi beszédével szemben hangoztatja, hogy a Kossuth-pártnak nem volt joga a Justh-párttal való fegyverbarátság semmibevételével leszerelni, mivel az együttes harc idejében a Justh-párt a Kossuth-párt követeléseire is hárított. Egyébként elismeri, hogy nincsenek sem győztek, sem legyőztek, csak önlegyőztek vannak. (Zajos tetszés a Justh-párton.)

Désy Zoltán megjegyzi, hogy a Kossuth-párt nem kötelezte magát arra, hogy minden tételre követni fogja a Justh-pártot. Justhéknek is vannak békeföltételeik és ők sem kérdezték meg azok felől a Kossuth-pártot.

(Földes Béla.)

Földes Béla kijelenti, hogy nem találja elegendő garanciának a választójog ez évben való benyújtására az ígért határozati javaslatot. A választójoggal szemben táplált nemzeti aggodalmak nem igazoltak, mert Magyarországon magyarellenes politikát csinálni nem lehet; ha a miniszterelnök oláh volna, akkor is magyar politikát lenne kénytelen csinálni. Egész néposztályokat nem lehet kizárni a választójogból, a titkosságra is, főképp az intelligenciának elsőrendű szüksége van. Azzal fejezi be beszédét, hogy a Justh-párt tovább fog küzdeni, mert abban a meggyőződésben él, hogy a mostani küzdelemben vereséget szenvedni lehet, de a küzdelmet abbahagyni nem szabad. (Élénk éljenzés a Justh-párton.)

(A miniszterelnök felel.)

Héderváry Károly gróf miniszterelnök Földes Béla beszédére reflektálva foglalkozik azzal a kijelentésével, hogy a választójogi reform tekintetében följánlott garancia, tudniillik a határozati javaslat elfogadása, mely kötelezi a kormányt a reformnak az év végéig való benyújtására, — nem elegendő. Ő azt hiszi, hogy ez föltétlenül elég garanciának s annak a garanciának ereje annál nagyobb, minél többen szavazzák meg. Mivel azt hiszi, hogy pártkülönbség nélkül az egész Ház megszavazza, ezért van abban a véleményben, hogy ennek a garanciának föltétlenül kötelező ereje van. Am ha van, aki nem tartja elegendőnek ezt a bizonyítékot, keressen nagyobb garanciát. Méltóztassék előállani vele, akkor majd megvitadjuk s megállapítjuk, hogy lehet-e elfogadásáról szó.

Kéri tehát, hogy ha a garanciára vonatkozóan bárkinek bármilyen kívánsága van, csak álljon elő vele. (Zajos tetszés és éljenzés balról.)

Az elnök azután az ülést két óra előtt bezárta.

Roosevelt és az elnökség. Newyerkből jelentik: Rooseveltné néhány nyugati kormányzó kérdésére válaszolva, hogy jelölteti-e magát az elnökségre, kijelentette, hogy elfogadja a jelölést, ha felajánlják neki. Ebben az esetben ragaszkodik az elhatározásához mindaddig, míg a konvent meghozta döntését; mert a szövetségi törvény értelmében az elnöki tisztséget csak két lusztrumon át lehet viselni s most a szövetségi konventnek kell a törvény alól kivételt tennie.

Ferenc Ferdinánd meglátogatja Miklós cárt. Bécsből jelentik: Hetek óta bizalmas tárgyalások folynak a pétervári és a bécsi udvar között Ferenc Ferdinánd trónörökösnek pétervári látogatásáról. Csak Giers bécsi prosz nagykövetnek Pétervárra való utazása

pattantotta ki a készülő esemény hírét, pedig — mint jól informált helyről jelentik — most már elhatározott dolog, hogy Ferenc Ferdinánd trónörökös legközelebb Pétervárra megy és több napig Miklós cár vendége lesz.

A parlamenti helyzet.

(Megjegyzés a választói reform kérdésében. — Khuen és a Justh-párt. — Általános béke reményel.)

(Saját tudósítónktól.) A parlament mai ülésének vége friss meglepetést hozott. Földes Béla a választójogra teljes garanciákat kért és — bár mint egyéni véleményt csupán — jelezte, hogy ez esetben a Justh-párt is hozzájárul a békés munkához. Nyomban fölállt Khuen-Héderváry és nagyon konciliáns hangon jelentette ki, hogy ha kevés az a garancia, amit a kormány adott, adhat több, nagyobb biztosítékot is. Csak mondja meg a Justh-párt, mit akar, majd megtárgyalja a kormány.

Nagy, a szenzációk erejével ható meglepetés volt ez a nyilatkozat. Nyomban megindultak a legkülönbözőbb találgatások, hogy a Justh-párt kellő garanciák birtokában abbahagyja a harcot. A képviselők egymást kérdezték:

— Mi ez?

Az ülésnek vége volt. Andrassy Gyula gróf még Beck Lajost és Sümegi Vilmost kapacitálta. Justh Gyula Désy Zoltán beszéde miatt elégedetlenkedett. Megkérdeztük tőle, mi lesz a békével?

— Nem erről van szó, — mondta Justh. Az a fontos, hogy Désy szájából a Ház előtt olyan szavak hangoztak el, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. Szerinte mi a kormány és a véderőreform megbuktatására szövetkeztünk. Nos, ez nem így van. Csak a véderő ellen szövetkeztünk. Én már akkor kijelentettem, hogy a küzdelemnek nincs személyes éle a kormányval szemben. Én elveért küzdök. És ma azt imputálja nekem Désy, hogy kormányt akarok buktatni csupán. Nem, én a véderőt akarom megbuktatni. Az sem áll, hogy én annak idején a Berzeviczy-féle tárgyalások közben a szolidaritást megbontottam volna. Nem is tárgyaltam Berzeviczyvel, mert nem volt fölhatalmazása a kormánytól. Az ilyen beszéd elmérgesíti a helyzetet.

Bakonyi Samu ezt mondta:

— Mi csak komoly célokért dolgoztunk! Ha teljes, kifogástalan választójogot ad a kormány, nincs okunk a harc folytatására.

A kormánynak hír szerint most az a taktikája, hogy napirendelőtti felszólalásokat rendeztet, eközben pedig megindítja és — ha lehet — Justhékkel be is fejezi a tárgyalásokat.

A munkapárt közgyűlése. A nemzeti munkapárt országos köre — tehát nem a politikai, hanem a társadalmi szervezet — vasárnap délelőtt tízenegy órakor közgyűlést tartott Csáky Albin gróf elnöklete alatt. Rainer Béla dr. titkár felolvasta az évi jelentést, amelyből kiténik, hogy a körnek 1298 tagja van, még pedig 257 országgyűlési képviselő, 61 főrend, 3 főispán, 418 budapesti és 496 vidéki kültag. Elparentálták a múlt év halottait, azután megadták a felmentvényt. Választmányi tagoknak három évre titkos szavazással megválasztották Babó Lajost, Belicska Bénit, Bujanovics Sándort, Ghillány

Inre bárót, Heltai Ferencet, Maurer Mihályt, Mezei Mórt, Návay Lajost, Rosenberg Gyulát, Rosner Ervin bárót, Sándor Jánost és Wodiáner Albert bárót, két évre Jankovich Bélát. Végül Lukács László igazgatónak és Rajner Béla titkárnak köszönetet szavaztak.

Kereskedők gyűlése.

— A Szegedi Kereskedők Egyesületének munkássága. —

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután tartotta meg Somogyi-utcai körhelyiségében rendes évi közgyűlést Szeged egyik legagilisabb intézménye: a Szegedi Kereskedők Egyesülete. Az egyesület körhelyiségének nagytermét zsúfolásig megtöltötték a tagok, akik mindvégig érdeklődést tanúsítottak a vezetőség előterjesztései iránt.

Lövész Antal, az egyesület kitünő elnöke nyitotta meg a közgyűlést. Meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket, visszatekintést vetett az elmúlt esztendő munkájára és megköszönte a kereskedőknek, hogy a vezetőséget munkájában, amelynek célja a kereskedők érdekeinek a megvédése volt, támogatta. Az elnök szavát zajos éljenzéssel fogadták a tagok.

Paál Jób egyesületi titkár olvasta föl ezután a gondossággal elkészített, terjedelmes jelentést. A jelentés kiterjed mindazokra a mozgalmakra, amelyekben az egyesület közreműködött. Megemlíti a jelentés, hogy az egyesület nemrég költözött díszes, új helyiségébe, amelyet kitünően sikerült ünnepség keretében avattak fel. Elmondja a jelentés, hogy az egyesület engedve az általános óhajtatásnak, internátust létesített, amelynek vezetését az egyesület kiváló igazgatójára: Paul Adolfrá bízta. Az internátust az erre kiküldött bizottság állandóan ellenőrizte és meggyőződött arról, hogy az minden tekintetben olyan magaslaton áll, amely az egyesület színvonalának megfelel és ott a növendékek példás ellátásban és hazafias, erkölcsös nevelésben részesülnek. Részt vett az egyesület a kereskedelmi és iparkamarai tagválasztásokon is és közreműködésének tulajdoníthatni, hogy a kamara összeállítása ma olyan, hogy az elé minden kereskedő bizalommal tekinthet. Az egyesület tagjai közül részben rendes, részben póttagoknak tizen kerültek a kamarába.

Nyilassy Dezső pénztáros terjesztette be ezután az alapos lelkiismeretességgel elkészített vagyonmérleget, zárószámadást és a költségvetést.

Kormányos Benő dr. egyesületi ügyész lelkes beszéd keretében indítványozta, hogy Gallovich Jenő volt egyesületi titkárt, aki Szegedről eltávozott, az egyesület alapítása és felvirágoztatása körül teljesített szolgálatai és érdemei elismerésül az egyesület tiszteletbeli tagjának válasszák meg.

Frankl Antal gyógyszerész indítványozta ezután, hogy az egyesület elnökségének, tisztikarának és választmányának buzgó és eredményes munkájáért szavazzon a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet.

A közgyűlés ezután egyhangú lelkesedéssel elfogadta a két indítványt, tudomásul vette a jelentéseket és a tisztikárnak a felmentvényt megadta.

Következték a választások. Idősebb Böröcz Pált első alelnöknek, Steiner Bernátot pedig második alelnöknek egyhangú fölkiáltással választotta meg a közgyűlés. A választás eredménye az lett, hogy titkárnak Paál Jób hírlapírót, igazgatónak Paul Adolfort, jegyzőnek Kocsis Ferencet, pénztárnoknak Nyilassy Dezsőt, számvizsgálóknak Kellner Ferencet és Danner Jánost, könyvtárnokoknak Neu Salamont és Halmos Jánost, ellenőröknek Kardos Rómeót és Magyar Andort, háznagynak pedig Boda Bertalant választották meg, valamennyit egyhangúlag.

A választmány tagjai lettek: Balog Ferenc, Balog Károly, Berger Adolf, Beck József, Bitó Márk, Eichner Ede, Fördök Ká-